

Издаје суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4 ф.,
на по године 2 ф., на четврт
године 1 ф.За АУСТРО УГАРСКУ, БОСНУ
и ХЕРЦЕГОВИНУ на годину 6
ф. на по године 3 ф. на четврт
године 1 ф. 50 новч.За све остале земље годишње
20 фран. у злату, на по године
10 фран., на четврт год. 5 фран.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Преплата шаље се поштомском
уштинском непосредно админи-
страцији „Гл. Црног.“ на Цетиње,
или, отирајући новаца на
коју друго пошту; а коме је на-
ручије може се преплатити
код г. *Бера Павловића*, влас-
ника агенца у Котору. Дописи се
шљују уреднишћу. Рукописи се
не враћају.

За огласе плаћа се, по простору
који заузму на листу 7, новчана
од реда за први пут, а за сваки
даљи пут по 5 новчића. За огласе
веће и на дуже вријеме попу-
шта се.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ, 6 октобра.

При закључку потоњег броја на-
шег листа стигао нам је врло важан
телеграм из Париза о сјајној побједи
француског оружја на Мадагаскару.
Наши ће се читаоци сјећати овог по-
дузећа Француске републике, о коме
се пролетос доста писало. Од како је
ова експедиција почела на Мадагаска-
ру да ради, није у Јевропу стизало ни
мало повољнијех гласова по њу. А од
љетос писало се врло неповољно, тако
да је у Француској било почело расти
незадовољство противу владе, на коју
се обарала сва одговорност за неуспјех
експедиције, која је стала Француску
толико жртава у крви и у новцу. И
најбољи патриоти француски били су
забринуте. Највише су сметње поду-
зећу на пут стале: болијести, које су
француску војску десетковале. — и
хрђави путеви кроз брдовити предјел,
у чијој се средини налази престоница
непокорне краљевине.

Кад одједном изненада долази из-
вјешће француској влади од главног
заповједника експедиције генерала Ди-
шена, да је послје сјајнијех побједа
француско оружје заузело Тананариво,
престоницу Ховаске краљевине, и да
је мир потписан! Овај глас обрадовао
је сву Француску и њезине пријатеље.

Сјајни успјех ове експедиције не
само да Француској даје првенство на
тако великом и богатом острву, него
у овако озбиљном јевропском поли-
тичком положају утврђује унутрашње
стање у Француској, и још више по-
диже углед француског оружја у сви-
јету.

Краљевина Ховаса није каква
дивљачка држава, него хришћанска
и доста образована. Она располаже
са јевропским оружјем, а држи се
да је било у њеној војсци и јевроп-
ских официра.

По уговору, од јевропских ве-
десила одобреном, Француска је имала
протекторат над Мадагаскаром, али је
тај протекторат био сведен на празно
слово, а у корист трећих.

Сад је Француска то своје право
у живот привела, остављајући урође-
ницима слободу, да се самостално
управљају. Краљица са њенијем мини-
старством остаје на влади, само њезин
муж, који је по уставу вазада први ми-
нистар, мора оставити земљу као главни
узрок овога рата.

Уговор мира учињен је са ресер-
вом одобрења са стране француске
владe; и нема сумње, да ће га влада
одобрити, и тијем француско велико-
душије показати и у овој прилици,
према има француских листова, који
захтијевају, да се Мадагаскар просто
присаједини Француској, као непо-
средна француска колонија.

Догађаји у Цариграду све јачи
утисак производе у Јевропи. Пошто
је штампа скоро једнодушно оборила
сву одговорност ма Инглеску за про-
ливену крв јерменску, сада мисли, да
су ови крвави догађаји све хришћани
и све странце како у Цариграду тако
по осталој Турској довели у опасност
од фанатизма мусулманских софата,
који могу просту свјетину потицати у
име вјере.

Озбиљност положаја потакла је
се дипломатске преставнике у Цариг-
раду, да заједнички учине кораке код

високе Порте у корист реда и безо-
пасности Хришћана у Турској Царе-
вини.

Односно самог јерменског питања
„Н. Времја“ пише: „Здрави разум
имао би убједити Султана, да су не-
опходно потребите оне уступке, које
је у почетку тројне интервенције ста-
кла Русија и Француска. Оклијевања
су довела Јермене до уличних перела,
и ма да Порта има неспорно право
односно мјера да поврати опет ред,
ваља признати, да турска влада зау-
зимље друкчији положај него ли свака
друга јевропска влада, која је прину-
ђена да се лаба сличних мјера. Фан-
атизам мусулманске свјетине про-
узрокује озбиљну опасност за све хри-
стијанско становништво Цариграда.
Јермени могу опет изазвати сличне
догађаје, и тада могу пострадали и
иностраници, који се нађу у Царигра-
ду. За то је потребито извјесно по-
пуштање јерменским захтјевима,
јер ипаче јевропске државе мораће
саме у заштиту својих поданика упо-
ребити средства, која не могу бити
угодна Султану ни његовијем подани-
цима. Мир и безопасност мора бити
успостављена самом отоманском вла-
дом, а у овим приликама полиција и
војска нијесу довољне. Реформе, које
савјетују континенталне државе и које
могу задовољити већину Јермена —
то је једино средство, које може учи-
нити крај жалосном стању ствари,
што је створено јерменским изгре-
дима 18 и 19 септембра. Свако даље
оклијевање довешће на то, да ће се
Инглеска одијелити од осталијех ве-
лесила и да ће употребити све
силе, да опет заграби у своје руке
Турску. Ма како да је велико англо-
филство Тамил-нале и повог ми-
нистра иностранијех дјела, трудно да
ће они савјетовати Султану такву по-
грешку. Абдул-Хамид је и сам довољно
некусан политичар, да схвати, да је
нека колективна завјест од свијех
великих држава Јевропе за њ вазада
боља, него ли некултивна завјест
само од једне Инглеске. Времена, када
су у мјеродавнијем круговима у Цариг-
раду вјеровали инглеском пријатељству,
прошла су без повратка. Исход по-
следњег руско-турског рата јасно је
показао отоманској царвини, колико
је долази пријатељство Инглеске, и
како су била неоснована турска убје-
ђења о намјерама Русије. Ми се на-
дамо, да ће јерменско питање још боље
убједити Султана и његове савјетнике
о свему томе.“

ДОПИСИ.

Подгорица, 3 октобра: (Свечано
отварање војничке школе). При
је три дана дошао је у Подгорицу,
и одно у свом дворцу на Крушевцу, Њ.
Височанство Господар Кизаз. Синоћ пак
приснио је и Њ. Височанство Престо-
наследник Данило. А данас, Његово Ви-
сочанство са Престолонаследником свечано
отвори подофицирску школу у
Подгорици.

Њива Височанства, са својом свитом
у 8 сати из јутра довела су се из свог
Дворца е Крушевца, у нашу парохијалну
цркву на благодарјење. Пред Миркову
варош, при путу који води к цркви,
упарађена војска одаваше војничке почасте
а музика војена свираше Црногорску
Химну. Кад се после благодарјења изашло
из цркве, Његово Височанство, окружен
Својом свитом, у којој бијаху Војени
министар Пламенац, и руски пуковник
Сумараков, пред војском, војеним старе-

шинама и маоштвом народа, официрима
војничке школе овако обрати ријеч: „Г.
командиру, Г. Г. капетани, поручници и
подпоручници! Са добром срећом данас
отварамо војничку школу! Ову данаш-
њу свечаност могли смо славити тек бла-
годарећи материјалној помоћи Њ. Вели-
чанства Руског Цара Николе,“ на уклеску:
„Да живи Цар Никола II!“ Војска и народ
одушевљени и дуготрајно клицаху живо!!!
Затим Господар настави: „Господо, препору-
чujem ове војнике вашој бризи и старању;
поступајте њима као са својом браћом,
дајте им темељно војничко образовање, да и
они после могу учити војску црногорску.
Отаџбина од вас и од њих захтјева много,
и ја се надам, да ћете ви сви свијесни
своје дужности, потпуно оправдати моје
наде и наде отаџбине. Ми смо истина
са суеједима једним и другим у миру и
пријатељству, али сва Јевропа, и ови
наши сусједи јачи и моћнији спремају се,
па како се неби и ми мали спремали и
готови били, јер Бог зна што носи дан а
што ноћ. Ето Султан у Скадру има врло малу
посаду, а зашто је то? То је зато, јер
вјерује — мени свом сусједу, и јер зна
да сам му ја пријатељ, и јесам и
желим и даље одржавати њиме при-
јатељство; иначе да није тако он би
морао држати у Скадру и околини 20,
и 30 хиљада њазама. Ма да су Моји
Црногорци од рођења сви јунаци, ипак
нужно је да се обуче и модерном војнич-
ком образовању. Ми смо јачи и спремни,
имамо топова и пушака да нас је још
овољно; опет понављам, само благодарјећи
обилатој свагдашњој материјалној помоћи
Руског Цара, мој ревносни министар во-
јени затвара данас под своје кључеве
40 милиона фишека.“ Овђе је Господар
прекинут од народа, са громким и дугим
услесима: живо Цар Никола!!!

За тим опет је Господар наставио и
препоручио војницима да слушају своје
старешине, и да се добро уче, јер о
Илину дне имаће доста посла око учења
других Црногораца.

Одушевљена војска и народ, на завр-
шетку Господаревог говора, клицаху: живо
Господар!!! На је Господар уз груквање
топова, праћен војском и народом пошао
на „ливале“ пред Миркову варош, је
бијаше доведен митраљез (нови дар
Руског Цара Николе II), и Његово Ви-
сочанство Престолонаследник Данило први
поче њиме гађати биљегу, за тим коман-
дир Јанко Вукотић и Митар Мартиновић
гађаху упорене биљеге (дакле) на даљин-
у до 600 метара. Дивно бјеше поематрати
то чудо од убојног оружја, како синаше
ватру из својих 10 грла, као кина из
облака. После пуцања, Господар и Пре-
столонаследник са пратњом а за овима
војска и народ уз свирку музике пошли су
у војени стан, (државно здање) је су
свештеници извршили водоосвећење, и
после осветили и покронили све простор-
ије војног стана; за свештеницима је
узастопце ишао побожни Господар и
Престолонаследник и њихова свита.

По свршетку светог обреда, г. г.
официри у школи војничкој почастили су
Њихова Височанства са црногорском комо-
вицом. Прву је нашо Господар Кизаз Ње-
гово Величанство Руском Цару Николи
II, великом и моћном покровитељу своме;
ова здравица пропраћена је са дуготрајно:
живо Цар! За тим је Господар нашо
својој јуначкој војсци; и ова је здравица
пропраћена клицањем живо! — Трећу је
здравцу Господар нашо војводи II. Пла-
менцу војеном министру, захваљујући му
на вјерну и ревносну службу, рекавши
му да је он, најређији министар
црногорски, јер је видно овако са убојним
материјалом снабдјевени и спремну војску
црногорску.

Војвода Пламенац скромно благодари
Господару, пољубивши га у руку.

Затим Њ. Височанства сједоме у кола
(а тако и њихова пратња) и одвезе се на
Крушевац; војска и народ са музиком пра-
тила их је до изван вароши.

За вријеме ове свечаности дућани и
радње били су затворени; одушевљени
народ подгорички вазадан се веселио, весеље
увеличаваше још и војена музика која
спралазаше улицама наше веселе вароши,
вирлајући одабране комаде.

Као што су читаоци могли вијети из
горенаведенога, војничка школа ова има
спремити наставнике за један баталеон
стојеће војске који ће се на идуће лето
установити, и за које је још овога љета
одпочето грађење војног стана на Цетињу.

У стајаћу војску узимаће се војници
од 20 до 25 година, а рок службе биће по
неколико мјесеца, тако да ће у стајаћој
војсци за мало година одслужити сви млађи
Црногорци.

Официри који ће учити ове војнике и
спремати их за наставнике све војске
црногорске јесу сви рођени црногорци и
има их 18. Они су већином војничко обра-
зовање добили у Русији и у Италији.

Ученика у овој војничкој школи има
до 70. момака, а школом заповиједа бивши
старешина перјанички г. Командир Јанко
Вукотић.

Завршујем са жељом да ова новина
у Црној Гори — ова данашња светковина
установе војничке школе буде са добром
срећом! и да уроди добрим плодом на
славу Господара и наше отаџбине Црне
— Горе.

„Подгоричанин“.

Књижевност, умјетност и просвјета.

(Из Карловаца.) Срби у Угарској, којима
су бечки Кесари толико повластица давали,
којима су били основали и војводињу, да под
крпоу Кесаровом самостално живе, данас су
збијени само на црквено школско поље, да
самостално уређују своје црквене и школ-
ске ствари.

На им се и то отимље.

У Карловцима је еглица српског
Патријарха, који стоји данас на челу те
браће наше у Угарској. Ту се сазивао
синад и сабор, који по угврђенијем зако-
нима одлучују у црквено-просвјетнијем
пословима, имајући своје народне фондове,
и не тражећи ни паре из државне касе.

Данашњи Патријарх карловачки Геор-
гије, као да није по вољи господи у Бу-
данешти. Ту скоро је био сазивао синод,
на ком су епископи имали да више ствари
ријеше.

Прије свега издали су окружницу на
своју цаству, како да се влада према по-
вијем црквенијем законима државнијем,
што у Угарској у живот ступају.

За тијем су имали да изберу повог
епископа будимског. Али ту су господа
из Будимеште хтјела да протуре канди-
дата, који је њима по вољи, што синод
није хтио учинити, него се разишао без да
је изабрао новог епископа.

О томе ишу „Застави“ из Буда-
пеште:

Кад год је питање избора епископа
увјек се покрене она проклета и позната
црпа чета, да своје себичне и сребролу-
биве цијељи постигне, а овај пут је управо
нервозно напрегла све своје силе, јер је
у питању био њен љубимца Радић.

Непромисљено и неосновано разме-
тање Патријархово тиме, што је и овај
синад без комесара сазван, не ће остати
без посљедица, јер ду се јавно са владине
стране добацало, да је неистинито ствар
извино, и речено му је да није заслужио
повјерење. Настаје дакле нова ломљав,
управо продужење првашње закулисне
ломљаве.

Комесара до душе није било, али је
Банфијева влада ипак, преко црне чете и
непосредно преко појединих епископа, за
тим ишла, да протуре Радића за Будим.

У стању сам да извјестим, како је
Банфи у једном кругу посланика јавно и
гласно причао трку Радићевих људи око
њего. Описао је призор, како му је прво
дошао Јота II, и наговарао га, да само
протуре Радића за епископа будимског и
нагони Георгија на оставку, а он му гаран-
тује, да ће на сабору са својом стран-
ком (!?) изабрати за цијело Радића за
патријарха.

Јота I, чувши, да његов ученик, Јота
„втори“, хоће да га надмани и изигра,
дојури такође до Банфије, и кад му је овај
рекао, шта му све обрине Јота II, са сво-
јом странком, Јота I, смијало је свог уч-
ника Јоту II, и рекао отворено Банфију,
да ни један од њих никакве странке нема
за собом, и да се не да заваравати.

Ово ми је причао један дошаник,

се нашло да је Енгелс оставио пола милиона, да је Енгелс милионар, да су Бебел, Либнехт и други врло богати људи. Сад је богатина невоља снашла и чувену браћу Дефисо, вође белгичких социјалиста. Недавно им умре некаква тетка, те они наслиједише само један милион франака. Ово наслеђе даде неком објемењаку, те наштапа и прилијепи на њихову кућу овакав проглас; Браћо радници! Ми смо наслиједили велико богатство. Али вјерни својим начелима ми га нећемо увјевати сами, него ћемо га раздијелити међу сиромашну браћу. Зато, браћо, дођите да се договоримо и да подијелимо. — Сиротиња навали са свију страна са питањима кад ће бити диоба, али нити браћа Дефисо хтједоше дијелити своје богатство ни давати зајам.

(Узгој дјецe у пословицама.) Какву дјецу одгајимо таку и имамо. Ко расте без страха, лако и брзо остара без поштења. Боље је да дијете плаче, него ли отац. Боље је да дјецa моле родитеље него родитељи дјецу. Буре мирнице по ономе, што прво у њ' сипаш. Између десет чувених људи, деветорица њих имају зато да благодараре матери.

(Вегетаријански јеловник.) Недеља чорба од пиринча са зељем; шаргарепа са прженим (рестованим) кромпиром. Макарони са рестованим шљивама. — Понедељник: Чорба од јабука, пшана и печени кромпир. Уторник: полента (качамак), кувано воће, колераба, кнеде од кромпира. Сриједа: чорба од зеља, пржено тјјесто, са соком од малина. — Четвртак: кувано воће, грашак, боб и кромпир, све заједно скувано. Петак: пасуљ, чорба од гриза и чорба од парадајза са резанцима. Субота: чорба од шљива, кнеде од јечмена брашна и салата. У вече обично воће. Умјесто млијека, вода; умјесто масти зетин. — Јаја не једу. Соли врло мало.

(Глад на Сицилији.) Из некад благословене Сицилије стижу жалосни гласови о суморној кризи, која све више шири, те хиљаде људи, који су живјели од рада у суморницима гладују. Вијести, које долазе из Гроте, Фаваре, Калеампете, Чјанчијена и Ракалмута доказују, да је положај постао врло озбиљан, јер радници без посла не могу више да нађу средстава за живот, а јавна се добротворност већ исцрпила. По споменутим срединама суморница заузело је радништво врло опасно држање, а да није опрезна и хвала вриједна, уз то човјекољубива поступка гувернера Мирија, дошло би већ до озбиљнијих немира, него што су плачне демонстрације гладних радника. Преко 10.000 људи је без зараде. У самој општини Гроте требало би 50.000 лира за ублажење невоље и глади. Тако је већ сада, а како ће тек бити на зиму?

(Расејаши Пастер.) Недавно преминули чувени француски бактериолог и један од најзнаменитијих лијечника нашега доба, Луј Пастер, нагио је врло често од расејаности. Једном буде од свога зета у госте позван, којем се позиву он врло радо и одазвао. Зет је свога таста врло лијено дочекао и угостио. Пастер је као бактериолог при једу на сваку маленкост пазио, а воће прије него што би добро разгледао и испрао, није хтио јести. Тако је и код зета чинио. По свршеном обједу, даде домаћин из свога воћњака набрати трешања и њима служаше своје госте. Присутни се осим Пастера одмах прихватеше и са слаткиш почеше кусати ово дивно воће. Но Пастер није ни једну трешњу у уста метнуо и појео, док је није од сваке стране добро разгледао и за тим у чашу, која је пред њим стајала испрао. Зет, који је свога таста у том послу посматрао, лако се насмјени. Пастер то примјети и рече, да се томе не треба смјјати, по на против сви треба тако да чине, јер се на том воћу много гљивица и бацила налази, које су по организам човјечији од врло штетних посљедица, када се у тијело унесе. И за тим отпоче држати читаво предавање о штетности бацила.

ТЕЛЕГРАМИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА.“

ЦАРИГРАД, 30 септембра. — Јермени су почели јучер излазити из црква; и још данас излазе, посредовањем странијех посланства, којима је Сајид-паша, по наредби Султановој, захваљујући на њиховом заузимању. У политичкијем круговима сматра се, ово примљено посредовање странијех посланика као акт политичке мудрости и хуманости Султанове. Ратни брод руски приспјео је у Требизонду, да штити руске поданике.

ПЕТРОГРАД, 30 септембра. — Код Дербента градиће се нова тврђава. Наређено је да се образује нове ваздухонловне трупе за Ковно.

БЕРЛИН, 1 октобра. — *Лобанов приспјео је из Париза.*

ЦАРИГРАД, 1 октобра. — Из празњење црква довршено је. У црквама се било скривено 2414 особа. Одговор Портин дијелом оповргава оптужбу против полиције и становништва турског; главну одговорност обара на Јермене. Узете су све мјере предувјавности и издате строге наредбе властима и војци.

ЦАРИГРАД, 2 октобра. — Јерменски одбор поставља радњу. У политичкијем круговима надвлађује мњење, да ће Порта што прије уредити питање реформе по предлогу велесила, које су интервенирале.

АТИНА, 2 октобра. — Поморски министар, предложио је мрнарима, који излазе из службе, да служе као добровољци. Већина је примила предлог.

БЕРЛИН, 2 октобра. — У почасти Кнезу Лобанову вечерас је објед код канцлара.

ГЕДЕЛЕ, 3 октобра. — Франц Јосиф је кренуо пут Загреба.

ЗАГРЕБ, 3 октобра. — Тесар је приспјео уз одушевљене овације. Одговарајући на поздрав заједничке депутације жупанија и градова Тесар је нагласио, да је нагодбу Хрватке и Славоније са Угарском паред лојално примио.

БЕРЛИН, 3 октобра. — Лобанов је посетио Хохенлоа, који му је одвратио посјету. *Јучер је Цар Вилхелм провео у Хубертусштоку са кнезом Лобановим скоро читав сат.*

РИМ, 4 октобра. — Крпени је честитао француском посланику Вилоту од стране италијанске владе побједу на Мадагаскару.

БУКАРЕШТ, 4 октобра. — Состављен је либерални кабинет: Димитрије Стурца пресједник и спољашњих послова, Статеско правде, Флева унутрашњости, генерал Будистеана рата, Палади домена, Стојикаско грађевине, Пови наставе, Борђе Кантакузен финансија.

БЕРЛИН, 5 октобра. — Лобанов је кренуо пут Петрограда.

ЗАГРЕБ, 5 октобра. — Тесар је кренуо пут Гедела. Поћу Ђаци, који су повриједили мађарску заставу, били су зостављени и рањени штабовима. У јутро су Ђаци на пјаци Јелчићевој поновили увреду мађарској застави, гдје су сви похватани.

ЦАРИГРАД, 5 октобра. — Преговори трију посланика са Сајид-пашом довршени су. Елаборат ће бити поднесен министарском савету, на Султановој санкцији.

ЗАГРЕБ, 6 октобра. — Сва ђачка универзитетска друштва распуштана су.

ЛОНДОН, 6 октобра. — Изашла је прада Султанова са планом реформа, што је Порта удесила са посланицима Инглеске, Русије и Француске.

ЦАРИГРАД, 6 октобра. — Посланици ће заједнички позвати јерменског патријарха, да настоји, да умири духове.

ЦАРИГРАД, 6 октобра. — *Посланици Француске, и Инглеске и Русије приликом су званично саопштење ди Султанова прада одобрени реформе, углављене с њима.*

ЛОНДОН, 7 октобра. — Лорд Розбери је честитао лорду Сализберију, што је Султан примио реформе. Либерални листови подпомагаће инострану политику владину што боље могу.

ОБЈАВА.

Будући Министарство Финанције на лицитацији од 1-ог октобра о. г. није учествовао, због малог броја лиценцијата,

да прода превозну руметина из Медове до Плавнице, Ријеке и Вира, то се поново позивају купци да 16. октобра о. г. дођу на Цетиње на лицитирање.

Контрат ће се дати ономе који се за најнижу цијену обвезе руметин изкрцавати у Медову из вањора у своје либе, превозити га својим лађама Бојаном и постављати га франко на децимал у државне магацине на поменути три мјеста, и с децимала смјестиват у магацине ће му наредити државни чиновник.

Контрат ће се учинети за 3.000.000 килограма од прилике — (да се предају у течају времена које ће означити при лицитацији канцеларија Мин. Финанције.) —

Министарство Финанције тражиће од подузимача, за кауцију, непокретност у вредности од 500 наполеона.

Они који би жељели лиценцират, морају се на горе означени дан пријавити у канцеларију Министарства Финанције, ће се држати лиценцијација, — од 2 до 4 сата по подне, — и допијет са собом карте од кауције (потврђене од надлежних судских власти, да је непокретност, која је у карте именована, слободна од сваког пређашњег дуга.) и предати их у Министарство, најдаље до 16-тог октобра 1895 до подна, иначе неће имати право лиценцират.

Цетиње, 2. Октобра 1895.

Број 837.

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈЕ.

ОБЈАВА.

Од 1-га Октобра пуштиће се у сабраћај нова поштанска марка од 10 новчића, плаве боје са црвенијем натписом А. Р.

Ова поштанска марка намијењена је препоруцијема писима на повратни реценсе, која полазе из ког Црногорског поштанског уреда, а за која уреди одређенења треба да издају потврдицу пријема (Avis de reception) нотисату од поштанског чиновника и од особе, којој је писмо упућено.

A V I S.

A partir du 1-er Octobre il sera mis en cours un nouveau timbre poste de 10 nove. bleu, avec l'inscription rouge A. R. Ces timbres poste sont fait à l'usage des lettres recommandées qui partent d'un bureau de poste du Monténégro et pour lesquelles le bureau de destination doit faire un avis de reception signé du receveur de la poste et du destinataire.

Цетиње, 18 Септембра 1895.

Број 1166

Управитељ Пошта и Телеграфа
Ш. Поповић.

ЈАВНА ЗАХВАЛА.

Приликом непадне смрти и погребна наше драге и никад незаборављене сурруге, односно мајке, кћере и сестре.

ЈЕЛЕНЕ ДАБАНОВИЋ

рођене Беровић

Која се пресели у вјечност у најлепшем цијетју своје младости у 32 год. свога живота 14 септембра, сматрамо за дужност изјавити срдану захвалност г. г. свештенству, Др. Пери, војеном и грађанском чиновништву, као и страним чиновницима овђе настањеним и у опште свом барском становништву без разлике вјере, који брацки похиташе својим саучешћем и допратине покојнацу до вјечне куће те нам у неколико тугу ублажише. Тако исто захваљујемо свим оним са стране, које било брзојавно било писмено своја саучешћа изјавише.

Бар, 3 октобра 1895.

Ожалошћени:

сурруг: **Васиљ Дабановић**, синови: **Петар** и **Велиша**, кћери: **Даринка**, **Ђуше** и **Неда**, отац: **Јаков Беровић**, мајка: **Савета**, браћа: **Никола**, **Михаил** и **Јован**, сестре: **Марија** и **Ружа**, са осталом родбином.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Приликом смрти и погребна нашег драгог и нигда незаборављеног брата **Јована Мићова Кршића** који се пресели у вјечност у Србију, част нам је овјем путем изјавити нашу најтоплију благодарност, свијема онијема који су настајали и свечано га сахранили.

Хвала прије свега **Слав. „Шабачком Црвачком Друштву“** који су свог друга до вјечне куће испратили и сахранили. Хвала свима пријатељима и знацима из мјеста и из даљега који су у овјем тешкијем тренутцима ране наше ублажили и удвијелина наша срца, било пријатељским ријечима или брзојавом тјешили. А најпосле хвале пресједнику општине **Шабачке** који на највидљиви начин извјести нас о смрти покојника.

Из дубине душе и срца подруги пут свијема благодаримо.

Ожалошћени:

Мајка: **Стефа**; браћа: **Ристо** и **Василија**; сестра: **Неђељка**; синовац: **Филип**; ујак: **Перо**; тетка: **Васе** и снаха **Савета**.

ОБЈАВА.

Имање једно за Будаш-планином именован: **Јескови Долови**, 4 рала орашнице, 4 косе ливале и велики удут испаше, у који може 1000 брала љетовати. Горе има свакојаке врсте, јеле, букве и т. д.

На истом имању има језеро воде, која никад не пресушује и кућа штицом покривена, дугачка 25 лаката, у којој стоје брави на тавац, а говеда у изби.

Имање је од сваке стране ограничено и по правилу може се од свакога бранити.

Ко би имао вољу све ово, укупно купити; пека се, колико прије, пријави мени лично.

Никшић, 5/10 1895.

(1-6) Поп **Ђока Мијушковић**.

ОБЈАВА.

Сагласно наредби Књ. Великог Суда од 30 Септембра 1895. Бр. 1603 износи се на јавну продају зид од двокатне куће **Сима Петрова Кира** Скадранина, код Врбе, за измир његових дугова.

Ко би жељео речену кућу (зид) купити, нека се пријави подписатој Управи до 6 Новембра 1895, којег ће се дана пости предати у власништво понудиоцу највише цијене.

Број 889.

Цетиње, 6 Октобра 1895.

УПРАВА ВАРОШИ ЦЕТИЊА.

(1-3)